

Sayı : 12

Sene : 1981 - 1982

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ EDEBİYAT FAKÜLTESİ

TARİH ENSTİTÜSÜ
DERGİSİ

*Prof. Tayyib Gökbilgin
Hatıra Sayısı*

EDEBİYAT FAKÜLTESİ MATBAASI
İSTANBUL — 1982

KAYACIK KAZASININ AVARIZ DEFTERI

Feridun M. Emecen

Osmanlı İmparatorluğu'nda Tanzimat dönemine kadar, tahakkuk ve tarh usulleri kanûn-nâmelerle tesbit edilmiş olan «Rüsüm-i şer'iyye» ve «Rüsüm-i örfiyye» adları altında gruplara ayrılmış mütenevvi resm ve harçlar yanında bir de, fevkâlâde hâllerde, özellikle sefer zamanlarında vuku'a gelecek harcamaları karşılamak üzere Dîvân-ı hümâyûn'un karârı ve pâdişâhin emri ile toplanan ve umûmen «Avâriz-i dîvâniyye» adı verilen vergiler de vardı¹.

Bu nevi vergilerin halka tevzî'i ve taksîmi için şehir, kasaba ve köylerdeki emlâk ve arâzi tasarruf eden şahıslar² tesbit edilerek, «Avâriz-hânesi» tahrirleri yapılmıştı. Tahrir memûrları, meselâ bir kazânın merkezi ve köylerindeki mevcûd nüfûsu yâni reâyâyi; pi-

1 Ömer Lütfi Barkan, *Avâriz mad., İslâm Ansiklopedisi*, II, 13 v.d. Avâriz-i dîvâniyye (= Tekâlif-i dîvâniyye)'nin Tekâlif-i örfiyye ile terminoloji olarak birbirinin eş anlamlısı olduğu fikri için bk. Avdo Suceska, *Die Entwicklung der Besteuerung durch die 'Avariz-i divâniye' und die 'Tekâlif-i örfiye' im Osmanischen Reich während des 17 und 18 Jahrhunderts*, Südostforschungen, XXVII, München 1968, s. 92. Ayrıca fevkâlâde haller yanında bâzen askerin ulûfelerini verebilmek için de avâriz cem'ine başvurulduğunu biliyoruz. Meselâ Nâimâ, 1059 (1649)'da ulûfe talebinde bulunan sipahilerin bu isteklerinin, hâzinenin müzayakası sebebiyle, İstanbul ve Galata havâlisinde tahrir edilen 1591 hânedan 5 gün içerisinde toplanan avâriz akçasıyla karşılandığını kaydeden (*Târih*, İstanbul 1281, IV, 455).

2 Tekâlif-i örfiyye ve Avâriz-i dîvâniyye'ye tâbi ferdlerin mülke mutasarrif reâyâ olmaları hakkında, *Mühimme Defteri*, nr. 96, s. 52, 64, 67'den naklen bk. Lütfi Güçer, *XVI-XVII. Asırlarda Osmanlı İmparatorluğu'nda hububat mezesesi ve hubâbattan alınan vergiler*, İstanbul 1964, s. 71; ayrıca bk. Çağatay Uluçay, *XVIII ve XIX. yüzyıllarda Saruhan'da eşkiyalık ve Halk hareketleri*, İstanbul 1955, s. 40.

yâde, müsellem gibi askerî zümre mensûbları ile mütekaidler de dâhil olmak üzere ismen yazar ve «neferen» mikdarını kaydettikten sonra, bu vergiden muaf olanlar hâricindeki nüfûsun kaç avâriz-hânesine tekabül ettiğini hesablardı³. Bu hesab yapılrken halkın durumu ve muafların sayısı nazar-ı itibâra alınarak avâriz-hâne birlikleri viçûda getirilir, bunlar ekserî tam hâne olmaz bâzen büyük, rub', sülüs v.s. gibi kesirli sayılarla da ifâde edilirdi⁴. Ne kadar nüfûsun kaç avâriz-hânesini teşkil ettiği husûsu ise kazâların durumları ve zamanın şartlarına göre değişmekteydi⁵.

Hazırlanan bu defterler, kadılar tarafından devlet merkezine gönderilerek *Mevkûfât Defterleri*'ne kaydedilir; burada ihtiyâca göre alınacak vergi, mîntikaların vaziyetleri de gözüne alınmak suretiyle, avâriz-hânelere aynî veya nakdî olarak bölüştürüldü. Askerî ve ilmî sınıflara mensûb olanlarla, devlet tarafından belirli bir hizmetle yükümlü bulunanlar⁶ gibi bu vergiden muaf tutulanlar dışında kalan reâyâ, iktidarları nisbetinde buna iştirak ederdi⁷. An-

3 Avâriz-hâncelerin tesbiti sırasında, kadıların birtakım sū-i istimaller yaptıkları sık görülen olaylardandır. Bâzı kadılar, avâriz hâncelerini, tahrir defterlerine aykırı olarak fazla gösteriyorlar ve hâne akçesini da ona göre topluyorlardı (bk. Halil İnalçık, *Adaletnâmeler, Belgeler*, II/3-4, Ankara 1964, s. 57). Meselâ 1056 (1646) tarihinde Gelibolu nâibi bulunan Ramazan Efendi, avâriz akçesini, 400 kuruş iken 1000 kuruş olarak toplamış, bu durum sıkâyetleri mücîb olmuş, hattâ nâib halk tarafından katledilmiş (bk. Nâimâ IV, 228). Ayrıca bu husûsta, *Mühimme Defterleri*'nde mevcût pekçok hüküm süretilmişdir (meselâ bk. Başbakanlık Arşivi [=BA], *MD*, nr. 90, s. 138 huküm 432, 454; s. 146, huk. 478).

4 Ö.L. Barkan, *aynı madde*, s. 15; Çağatay Uluçay, *aynı eser*, s. 42. Kezâ Yiğit-oba köyünün avâriz-hânesi «rub' 9.5» olarak hesaplanmıştır (bk. ilerde, s. 166, nr. 9).

5 Bunun için bk. ilerde not. 15.

6 Meselâ derbendci, köprücü, menzilci v.s. gibi koruma ve bekleme hizmetlileri yanında, mahsûlün yarısını devlete veren reâyâ, daha doğrusu aşârı bâzı özel şartlar dolayısıyla fazla veren ortakçı, çeltikçi v.s gibi devlet için istihsal yapan çiftçiler de bu ek vergilerden muaf tutulurdu (bk. Halil İnalçık, *Osmanlılarda raiyyet rüsûmu, Belleten*, XXIII/92, Ankara 1959, s. 599; kezâ, aynı yazar, *Adaletnâmeler*, s. 57).

7 Halka salınan bu vergiler, avâriz akçesi, nüzûl zahiresi, sürsat, kürekçi akçesi gibi çeşitlere ayrılmaktaydı (bk. Çağatay Uluçay, *aynı eser*, s. 39; Mustafa Akdağ, *Türkiye'nin İktisadî ve İctimâî Tarihi*, Ankara 1971, II, 236; Nüzûl ve sürsat için ayrıca bk. Lütfi Güçer, *aynı eser*, s. 69 v.d.).

cak bâzı özel hâllerde muaf reâyâdan da bu vergilerin alındığı vâki idi. Ayrıca bâzı ahvâl ve şartlar çerçevesinde bir şehrin veya memleket halkının kısmen yahud muayyen bir zaman için bu vergiden muaf tutulduğu da oluyordu⁸. Bunun yanısıra, köylerin fakirliği, celâlî istilâsı, hastalık, yağış vs. gibi bâzı hâllerde avâriz vergileri ya bir müddet için alınmıyor" ya da tam olarak tahsil edilemedi du¹⁰.

İşte burada neşredilen defter, yukarıda mâhiyeti kısaca belirtildiği üzere, tahakkuk ve tahsil tarzları ile diğer rûsûmdan ayrı bir özellik gösteren Avâriz vergilerinin tarihine esas teşkil eden *Avâriz-hânesi Defterleri*'nden biri olup, 1056 (1646) Girid seferi sırasında tanzim edilmiştir¹¹. Defter, Osmanlı İmparatorluğu döneminde Saruhan sancağına bağlı bir kazâ merkezi iken, zamanımızda Manisa'-

8 Meselâ Manisa, III. Murad zamanında Avâriz-i divâniyye'den muaf tutulmuş ve pâdişah tarafından şehir halkına muâfiyet fermâni verilmiş (Çağatay Uluçay, *aynı eser*, s. 41 ve 93); kezâ, Seyidgazi menzil masrafi olan 49.248 kuruşu karşılamak şartıyla, bu kazâ ahâlleri avârizden muaf tutulmuş (BA, *Mâliye Defterleri* [=MAD], nr. 4034, s. 52); ayrıca yine bâzı derbendci köylerde hizmetleri mukabili bu nevi vergilerden afedilmişlerdi (Cengiz Orhonlu, *Osmanlı İmparatorluğu'nda Derbend teşkilatı*, İstanbul 1967, s. 38, 50, 51 ve muh. yer.). Bunlardan başka, 16. asrin ortalarında, Sivas'in güney kısmındaki geniş bir bölgede konar-göçer aşiretlerden teşkil edilen ve 1548 tarihinden itibâren Üsküdar'daki Mihrümâh Sultan evkafına; 1583 tarihinden itibâren de yine Üsküdar'daki Atik Vâlide Sultan (Nurbânû Sultan) evkafına bağlı olan Yeni-il kazâsının dahi Avâriz-i divâniyye'den muaf tutulduğunu zikredebiliriz (İlhan Şahin, *Yeni-il kazâsı ve Yeni-il Türkmenleri 1548-1653*, İ.Ü. Edebiyat Fak. Yeniçağ Tarihi Kürsüsü'ne sunulmuş basılmamış Doktora tezi, İstanbul 1980, s. 18 ve 346).

9 Çağatay Uluçay, *aynı eser*, s. 41.

10 Hamid Sancağı'nda «müsellem ve piyâde» avârizini toplamakla vazifeleştirilen memûrlar, avâriz vergisi verebilecek kudretteki hânelerin, daha önce tesbit edilen rakamların çok altında olduğunu, köylerde reâyâ kalmadığını ve avârizin da ancak tahsili mümkün hânelerden alınabildiğini, kadılar vâsisatıyla merkeze bildirmişlerdi (BA, Ali Emiri tasnifi, I. Ahmed kismu, nr. 241, 242, 244, 253, 256).

11 Girid seferi esnâsında özellikle Rumeli ve Batı Anadolu'da avâriz-hânesi tahrirleri yoğunluk kazanmış ve ordunun ihtiyâci bununla karşılaşmak yoluna gidilmiştir (Avdo Suceska, *aynı makale*, s. 97 v.d.). Kezâ XVII. asırda Bağdad seferi dolayısıyla tanzim edilen İstanbul'a âit avâriz-hânesi defterinin neşri için bk. Münir Aktepe, *XVII. asırda âit İstanbul kazâsı avâriz defteri, İstanbul Enstitüsü Dergisi*, III (İstanbul 1957), 109-139.

nin Gördes ilçesine bağlı bir bucak¹² seviyesine düşmüş olan Kayaçık'ın, XVII. asır ortalarında, kendine tâbi köylerinin isimlerini, avârız verebilecek reâyânın nüfûsunu, muaf olanların hangi zümre-ye mensûb bulunduklarını, dolayısıyle sosyal ve ekonomik durumu-nu ve nihâyet avârız hânelerin nasıl hesaplanıp, tertib edildiğini göstermesi açısından dikkati çekmektedir.

Başbakanlık Arşivi Maliye Defterleri nr. 3378'de kayıtlı bulunan bu defter, küçük eb'atta, 11 sahifeden ibâret olup, Kayacık kadısı Osman bin Mustafa tarafından tertib edilerek merkeze gönderilmiştir. Burada defterin başına düşülen bir kayitta; kazânın kadîmî avârız-hânesinin 167.5 hâne olduğu¹³, buna, 24 hâne piyâde ve müsellem reâyâsından her 4 hâneleri 1 avârız-hânesi olmak üzere 6 hâne eklendiği¹⁴ ve böylece kazânın 173.5 avârız-hânesi çıkartması lâzım geldiği belirtilmekte; fakat bu defa yapılan yeni tahrirde ise her üç kişi bir avârız-hânesi¹⁵ hesâb edilen 437 nefer asıl reâyâya, 13 nefer piyâde ve müsellem, 58 nefer de hâric ez-defter, bedel-i mütekaidîn ve haymana reâyâsi ilâve edildiği hâlde, bunların yekûnumun 169 hâne ettiği ve bunu 173.5'a tamamlamak maksadiyle eksik 4.5 hânenin, hânesi tahaffîf olan köylere büyük hâne olmak üzere paylaştırıldığı kaydedilmektedir. Defterin sonundaki diğer bir kayitta ise yukarıda zikredilen 58 neferin 100'er akçe mîrîlerinin hâne he-

12 Bugünkü durumu için bk. *Türkiye mülki ve idâre bölgeleri, Belediye-ler ve köyler*, Ankara 1978, İçişleri Bakanlığı İller idâresi Genel Müd. yay., s. 580.

13 Kazânın 1030 (1621)'daki avârız-hânesinin 180 olduğunu bildiğimize göre (BA, *MAD*, nr. 2151, s. 50), burada kadîmî olarak atif yapılan rakam, 1030 tarihinden sonra ve herhalde IV. Murad'ın Bağdad seferi esnâsında tanzim edilmiş bir deftere ait olmalıdır.

14 Kezâ Kayacık'da 1018 (1609-10) tarihinde (BA, *MAD*, nr. 14802, s. 18) ve 1025 (1616) tarihinde (BA, *MAD*, nr. 14804, s. 4), «mensûha-i piyâdegân ve müsellemân» avârız-hânesi olarak 23 hâne mevcuttu.

15 Aynı tarihte Saruhan'ın diğer bir kazâsı olan Marmara'da da her üç kişi 1 avârız-hânesi hesâbı geçerli olduğuna göre (Bk. BA, *MAD*, nr. 15545, s. 29), bu hesâbin Saruhan Sancağı'nın bütünü veya hiç olmazsa çogu kazâlarda uygulandığını söyleyebiliriz. Halbuki Çağatay Uluçağ, avârız-hânesi hesâbinda kesin bir vesikaya rastlıyamadığını söylüyor (Bk. *ayni eser*, s. 42). Oysa bu daha önce de belirtildiği üzere zamana ve şartlara göre değişen bir hesab olup, meselâ 1015'de Alâiyâye Sancağı'na tâbi 5 kazâda her üç hâne 1 avârız-hânesi itibâr edilmiş, 1053'de Konya, Niğde ve civâr lîvalarda 10 hâne 1 avârız-hânesi sayılmıştı (Bk. Lütfi Güçer, *ayni eser*, s. 73, not 68 b).

sâbi üzere 14.5 hâne ettiği ve bunun 173.5 hâneye zamm olunduğu yazılmaktadır ki, bu 58 neferin evvelâ nüfûsca diğer reâyâ yekûnu-na eklenerken 173.5 avâriz-hânesinin hesâb edildiği; sonra da, tekrar 58 neferin -her 4 hânesi 1 hâne hesâbı üzere- 14.5 avâriz-hânesinin, kazânın toplam avâriz-hânesi olan 173.5 rakamına eklendiği anlaşılmıyor. Bunun da kazânın avâriz-hânesinin 188'e yükselmesine yol açtığı ve böylece ahâlinin biraz daha mağdûr olması neticesini doğurduğu ortaya çıkıyor¹⁶. Nitekim, kazânın 1079-1080 (1169-70)'de yapılan tahririnde 188 rakamını muhâfaza ettiği¹⁷, bu tarihten sonra ise 1087 (1676)¹⁸ ve 1097 (1685-86)'de 93, 1 sülüs; 1113 (1701)'de 87; 1237 (1821-22)'de 82, 1 rub¹⁹ olmak üzere avâriz-hânelerde devamlı bir düşüş kaydedildiği görülmüyor ki, bu da halkın, devletin çöküsü ile muvâzeneli olarak gitgide fakirleştiğini gösteren misâllerden birisidir.

Defterden anlaşıldığına göre XVII. asırda Kayacık'a bağlı, avâriz-hâne çıkarabilecek kudrette 32 köy mevcût bulunmaktadır. Bunlardan 8'i hâric ez-defter olarak yeni tahrirde kaydedilmiştir. Ayrıca her köyde avâriz verebilecek nüfûs ismen yazılmış, bunun hemen altında yekûn nüfûs ve avâriz-hânesi, kadîmî avâriz-hânesi ile birlikte gösterilmiştir. Defter neşredilirken fazla yer almaması için şahıs isimlerinden sarf-ı nazar edilmiş, diğer kısımlar aynen muhâfaza olunmuştur.

16 Yapılan bu tahrir sonucu, kazâ ahâlisi -her 7 avâriz-hânesi 1 kürekçi çıkartmak üzere- kürekçi akçası vermekle mükellef tutulmuştu (BA, *MAD*, nr. 1709, s. 6). Bu hesâba göre, kazânın toplam 27 nefer kürekçi çıkarttığını veya bunların bedelini akça olarak ödediğini söyleyebiliriz.

17 BA, *MAD*, nr. 2782, s. 24-25; kezâ bk. Çağatay Uluçay, *ayni eser*, s. 44'de Manisa Şer'iyye sicillerindeki bilgilere göre düzenlenmiş tablo.

18 BA, *MAD*, nr. 3110, s. 4.

19 Ç. Uluçay, *ayni eser*, aynı tablo.

(s. 1) Asl

Fî 20 Receb sene 1056

Sûretes dâde be-dest-i re'âyâ-yi mezbûr. 22 Receb 1056.

- (s. 2) (...) üzere vech-i meşrûh üzere deftere kayd olunup sûret-i defter-i cedîd verile.

Kazâ-i

Kayacık der-livâ-i Saruhan ki hânehâ-i avârız-ı kazâ-i mezbûre ber-mûceb-i defter-i hazîne.

Fî'l-asl	İlhâkât	be-hesâb-ı
hâne: 167. 5	an-re'âyâ-yi piyâdegân	hâne : 6.
	hâne : 24, fî 100	

2400

Yekün

hâne : 173.5

Kayacık kadısı mevlânâ Osman dâ'ileri defter gönderüp kazâ-i mezbûr kadîmî avârız defterlerinde yüz altnış yedi buçuk hâne olup ve hâlâ tahrîr-i cedide ilhâk olunan yirmi dört hâne piyâde, müsellem re'âyâsının dahi her dört hâneleri bir avârız-hânesi hesâbı üzere altı hâne edüp, ki bu cümle yüz yetmiş üç buçuk hâne eder. Müceddeden tahrîr olunan defter mûcebince asıl re'âyâdan dört yüz otuz yedi nefer re'âyâ tahrîr edüp ve on üç nefer dahi piyâde, müsellem re'âyâsına tahrîr edüp ve elli sekiz nefer re'âyâ dahi kazâ-i mezbûrun kesr-hânesi tekâmî için emr-i şerîf mûcebince hâric ez-defter ve bedel-i mütekâ'idîn ve haymana re'âyâsına tahrîr edüp, cem'an beş yüz sekiz nefer olur. Her üç evi bir hâne hesâbı üzere yüz altmış dokuz hâne eder. Bu takâdirce dört buçuk hâne noksan olmuş olur. Mîriye zarar gelmemek üzere hâneleri tâhfîf olan karyelere buçuğu hâne tevzî olunup, tekâmîyle mahallinde hîfz olunup sûreti verilmek bâbında inâyet ricâ ederler. Fermân sultânım hazretlerinindir.

(Der-kenâr) : Ber-mûceb-i defter-i tahrîr-i mevkûfât-ı mez-
bûr[e] an-re'âyâ-yı bedel-i mütekâ'idin.

Neferen : 58

Fî : 100

5800.

[Nefs-i Kayacık] *

(s. 3) Yekûn

Neferen aded : 72	Yalnız yetmiş ikidir.
Hâne : 25	

1— Karye-i Aşağı Kök

Yekûn

Neferen aded : 15	Yalnız on beş neferdir.
Hâne : 6	Kadîm : 6

2— Karye-i Kozluca

Yekûn

Neferen aded : 5	Yalnız beş neferdir.
Hâne : 2	Kadîm : 2

3— Karye-i Yukarı Kök

Yekûn

Neferen aded : 11	Yalnız on bir neferdir.
Hâne : 5	Kadîm : 6

4— Karye-i Kazıklı

Yekûn

Neferen aded : 49	Yalnız kırk dokuzdur ²
Hâne : rub ¹ , 17	Kadîm : 15

* Burada, üçüncü sahifede sadece, Kayacık'ın nefsine ait olduğu anlaşılan yekûn kısmı mevcuttur. 2. sahifede olması lazımlı gelen baş kısmının yerine yukarıdaki kayıt kısmı yazılmıştır. Bu sebeble köşeli parantez içindeki kısım tarafımızdan eklenmiştir.

¹ Bu yekûna, 3 müsellem, 1 duâci ve 1 de haymana reâyâsı dâhildir.

² 3 mütekaid, 2 müsellem bu rakama dâhil.

5— Karye-i Filanda (فلاد)

(s. 4) Y e k û n

Neferen aded : 14	Yalnız on dörtdür ³
Hâne : 5	Kadîm : 3

6— Karye-i Tekye

Y e k û n

Neferen aded : 7	Yalnız yedi neferdir ⁴ .
Hâne : 2.5	

7— Karye-i Üçpinar

Y e k û n

Neferen aded : 10	Yalnız on neferdir ⁵ .
Hâne : rub ⁶ , 3	Kadîm : 2.5

8— Karye-i Kalem-oğlu

Y e k û n

Neferen aded : 14	Yalnız on dört neferdir.
Hâne : 6	Kadîm : 7

9— Karye-i Yiğit-oba

Y e k û n

Neferen aded : 27	Yalnız yirmi yedi neferdir.
Hâne : rub ⁶ , 9.5	Kadîm : 9

10— Karye-i Dere

(s. 5) Y e k û n

Neferen aded : 22	Yalnız yirmi iki neferdir ⁶ .
Gayr ez-du'âci.	
Hâne : 6.5	Kadîm : 7

³ 2 mütekaid dâhil.⁴ 2 mütekaid dâhil.⁵ 2 mütekaid dâhil.⁶ 4 duâci (sonradan çıkarılmış), 2 mütekaid dâhil.

11— **Karye-i Ak**

Yekün

Neferen aded : 5 Yalnız beş neferdir.
 Hâne : 2 Kadîm : 2

12— **Karye-i Çatak**

Yekün

Neferen aded : $38+1=39$ Yalnız otuz sekiz neferdir.
 Hâne : 14 Kadîm : 6

13— **Karye-i Kaya, an-cemâ'at-i Yayıcı-Bedir tâife-i ecnebiyân**

Yekün

Neferen aded 9 Yalnız dokuz neferdir.
 Hâne : 3.5 Hâric ez-defter.

14— **Karye-i Hamid-oba**

(s. 6) Yekün

Neferen aded : 15 Yalnız on beş neferdir.
 Hâne : 5.5 Kadîm : 7

15— **Karye-i Boz-hisar**

Yekün

Neferen aded 10 Yalnız on neferdir.
 Hâne : 4.5 Kadîm : 6

16— **Karye-i Abdürrahimler**

Yekün

Neferen aded : 5 Yalnız beş neferdir.
 Hâne : 2 Kadîm : 2

17— **Karye-i Gökçeler**

Yekün

Neferen aded : 23 Yalnız yirmi üç⁹ neferdir
 Hâne : 9 Kadîm : 10

7 Sonradan 1 kişi eklenmiş, otuz dokuz olması lazımlı. 3 müsellem bu nüfusa dahil.

8 1 müsellem dahil.

9 Defterde sehven yirmi iki yazılı.

18— Karye-i Gürcü

Y e k û n

Neferen aded : 9	Yalnız dokuz neferdir ¹⁰
Hâne : 3	Kadîm : 7

19— Karye-i Akça-alamı

Y e k û n

Neferen aded : 9	Yalnız dokuz neferdir
Hâne : 3	Kadîm : 4

20— Karye-i Kuyucak

Y e k û n

Neferen aded : 6	Yalnız altı neferdir ¹¹
Hâne : 3	Kadîm : 4

21— Karye-i Kızıllar

(s. 7) Y e k û n

Neferen aded : 11	Yalnız on bir neferdir ¹²
Hâne : 4.5	Kadîm : 6

22— Karye-i Kara Yakub

Y e k û n

Neferen aded : 11	Yalnız on bir neferdir ¹³ .
Hâne : rub ⁴ , 4	Kadîm : 2

23— Karye-i Döğenciler

Y e k û n

Neferen aded : 7	Yalnız yedi neferdir ¹⁴
Hâne : 2.5	Hâric ez-defter.

24— Karye-i Baltacı

Y e k û n

Neferen aded : 13	Yalnız on üç neferdir.
Hâne : 4.5	Hâric ez-defter

10 1 mütekâid dâhil.

11 1 mütekâid dâhil.

12 1 mütekâid, 1 duâcî dâhil.

13 1 mütekâid, 1 haymana reâyâsı, 2 müsellem bu rakama dâhil.

14 4 haymana reâyâsı dâhil.

25— Karye-i Kara Yunus

(s. 8) Yekün

Neferen aded : 45	Yalnız kırk beş neferdir ¹⁵ .
Hâne : 17	Kadîm : 14

26— Karye-i Taş Kuyucak

Yekün

Neferen aded : 7	Yalnız yedi neferdir ¹⁶ .
Hâne : 2.5	Kadîm : 2

27— Karye-i Kara Yumak

Yekün

Neferen aded : 22	Yalnız yirmi iki neferdir ¹⁷ .
Hâne : rub', 8	Hâric ez-defter

28— Karye-i Beğ-obası, an-cemâ'at-i Gök Musa

Yekün

Neferen aded : 4	Yalnız dört neferdir.
Hâne : 1.5	Hâric ez-defter.

29— Karye-i Eşdi (اشدی)

Yekün

Neferen aded : 3	Yalnız üç neferdir.
Hâne : rub', 1.	Hâric ez-defter.

¹⁵ 6 haymana reâyâsı, 1 mütekaid dâhil.

¹⁶ 2 mütekaid dâhil.

¹⁷ 4 haymana reâyâsı dâhil.

30— Karye-i Ahmedler

Y e k û n

Neferen aded : 7	Yalnız yedi neferdir ¹⁸ .
Hâne : 2.5	Hâric ez-defter.

31— Karye-i Kayırhea

Y e k û n

Neferen aded : 2	Yalnız iki neferdir.
Hâne : rub ¹ , 3.	Hâric ez-defter.

32— Karye-i Emzeker

Y e k û n

Neferen aded : 3	Yalnız üç neferdir.
Hâne : 1.5	Kadîm : 3

(s. 9) Cem'an Neferât

Y e k û n

aded : 507 Yalnız beş yüz yedi neferdir.
 Ma'a- müsellamân ve hâric ez-defter ve mütekâ'idîn
 Hâne : 188.

Hurrire mâ-fîhi bi-ma'rifeti'l-fakîr ileyhi sübânehû Osman
 el-Kâdî bi-Kayacık el-me'mûr bi-tahrîri kazâ'i'l-mezbûr ufiye
 anhu.

[Mühür]

Osman bin Mustafa

(s. 10) (Bos)

(s. 11) Hâlâ tahrîr-i cedîde ilhâk olunan elli sekiz nefer müte-
 kâ'idîn re'âyâsının üzeri akçe mîrîleri hâne hesâbi üzere
 on dört büyük hâne edüp, bi'l-cümle asıl re'âyâ hânesiyle
 zamm olunan piyâde ve mütekâ'idîn re'âyâsı yüz seksen se-
 kiz hâne olur. Fermân sultanimindir.

18 4 haymana reâyâsı bu nüfusa dâhil.